

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014836
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014836.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.11.2022, č.k. 5PP/155/2022-44, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.4.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B. C., nar. XX.X.XXXX v D., Rumunská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 1T/29/2016 zo dňa 22.6.2016.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podanú sťažnosť odôvodnil odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu, podaním zo dňa 09.12.2022, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. Trest, ktorý vykonáva, plní svoju výchovnú funkciu, správanie odsúdeného je disciplinované, úctivé, počas trvania výkonu trestu odňatia slobody nebol odsúdený disciplinárne potrestaný, ba naopak bol niekoľkokrát pochválený za príkladné správanie, iniciatívne vykonáva prospešné práce, bol a je zapojený do pracovného procesu, zapojil sa do národného projektu „šanca na návrat“, ktorého cieľom je u osôb vo výkone trestu odňatia slobody znížiť riziká sociálneho vylúčenia a zvýšiť kompetencie pri uplatnení sa na trhu práce. Taktiež by chcel pokračovať v štúdiu a získať pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvalifikačnom kurze.

3.2. Poukazuje na to, že odsúdený pravidelne udržiava kontakt s rodinnými príslušníkmi, či už telefonicky, písomný alebo aj osobný, čoho dôkazom sú listy, ktoré prikladá k sťažnosti.

3.3. Uvádza, že nie je pravdou, že nespĺňa materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko doložil k žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody: súhlas vlastníka o zabezpečení bývania a vyhlásenie spoločnosti VaT spol. s r. o, so sídlom Tehelná 6-8, 902 01 Pezinok, IČO 31 428 029, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd. Sro, vložka číslo 13145/B, že má záujem odsúdeného zamestnať a po uplynutí skúšobnej doby a po osvedčení v pracovnom procese uzatvoriť, po vzájomnej dohode s odsúdeným aj trvalý pracovný pomer.

3.4. Ďalej uvádza, že odsúdený si vo výkone trestu odňatia slobody v plnom rozsahu uvedomil škodlivosť svojho protiprávneho konania a prejavuje úprimnú ľútosť nad svojím konaním, čo uviedol vo svojom vyjadrení aj pred súdom, citácia: „Váženy súd, hneď v úvode by som chcel povedať, že je mi veľmi ľúto skutku ktorý som spravil, je mi ľúto všetkých nekalostí, ktoré som vykonal, ktorými som ublížil svojim

najbližším a ostatným v mojom okolí. Plne si uvedomujem, že moje správanie bolo neospravedlniteľné. Ublížil som svojim vlastným deťom, ktoré za nič nemohli. Veľmi ma z toho bolí srdce. Rozmýšľal som nad svojím životom, nad všetkým čo som vykonal. Priznám sa, že pred výkonom trestu odňatia slobody som sa stretával s ľuďmi, ktorí mali zlé správanie a práve títo ľudia ma nabádali, aby som aj ja žil takýto život, že takýto život je oslobodzujúci, lepší, správny. Užival som návykové látky, vždy vo väčšom a väčšom množstve. A práve užívanie návykových látok mi spôsobilo, že som nevidel reálny život, hranice ktoré nie je prípustné prekročiť, to že ubližujem nevinným ľuďom. Strácal som pojem o normálnom, reálnom svete. Návykové látky ma preniesli do sveta, kde mi bolo dobre a po vyprchaní ich účinku prichádzali chvíle, ktoré boli nevydržateľné, preto som sa snažil zabezpečiť si rôznym spôsobom ďalšie peniaze, na kúpu ďalšej dávky. Môj život sa začal točiť v bludnom kruhu bez konca. Teraz si plne uvedomujem ako som žil, to čo som spravil. Teraz som už odstránil svoju závislosť na návykových látkach. Práve táto závislosť ma pred výkonom trestu odňatia slobody viedla k páchaniu trestnej činnosti. Uvedomujem si, že už nechcem nikdy užívať žiadne návykové látky. Pre svoju rodinu chcem urobiť veľa užitočných vecí. Chcel by som nadviazať kontakt so svojimi dcérami, aj keď si uvedomujem, že to bude po toľkých rokoch náročné, ale budem sa snažiť. Rád by som pomáhal svojej matke, ktorá mi bola vždy oporou a pomáhala mi. Uložený trest u mňa splnil svoj účel, chcem viesť riadny život a to tak, že sa budem starať o svoju matku ktorá je chorá, budem zamestnaný a nadviažem kontakt aj so svojimi dcérami. Taktiež by som si rád zvýšil vzdelanie a navštevoval rekvalifikačný kurz, aby som sa v budúcnosti vedel lepšie zamestnať.“

3.5. Na základe vyššie uvedeného má za to, že sú naplnené predpoklady ustanovené v § 66 ods. 1. písm. b) Trestného zákona, preto navrhuje podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu, s tým, že mu v zmysle § 68 ods. 1 Trestného zákona bude určená primeraná skúšobná doba a zároveň mu bude nariadený probačný dohľad a ustanovené obmedzenia v zmysle § 51, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, a to zákaz požívania alkoholických nápojov a návykových látok s povinnosťou každé tri mesiace preukázať probačnému a mediáčnému úradníkovi výsledky drogových testov a to z dôvodu, že odsúdený trestné činy, za ktoré bol odsúdený vykonal pod vplyvom omamných a psychotropných látok.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), iba čiastočne spĺňa prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie) a druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu).

8. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa poukazuje na hodnotenie hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, na skutočnosť, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody a doposiaľ má v registri trestov 4 záznamy. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že tresty, ktoré boli odsúdenému ukladané v predchádzajúcom období spočívali predovšetkým v podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou, v ktorej sa odsúdený v jednom prípade osvedčil, pričom v druhom prípade bol podmienený trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 10.05.2016 sp. zn. 38T/60/2015 spoločne s trestom povinnej práce uloženým trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 13.02.2015 sp. zn. 38T/8/2015 zrušený súhrnným trestom odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov uloženým rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 22.06.2016 sp. zn. 1T/29/2016, ktorý odsúdený v súčasnosti vykonáva. Uvádza, že pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky bola pre súd rozhodujúca neexistencia riadnej záruky, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie na slobode riadny život. Súd sa pri svojom rozhodovaní zamerá najmä na charakter a závažnosť trestnej činnosti odsúdeného, ktorá spočívala v spôsobovaní utrpenia jeho dvom maloletým dcéram, neodhliadnuc od faktu, že toto utrpenie spôsoboval svojim vlastným deťom po dobu 6 rokov. Zločin týrania blízkej a zverenej osoby, za ktorý si odsúdený aktuálne odpykáva

trest odňatia slobody svojou závažnosťou a nenapraviteľnými následkami na deťoch odsúdeného len preukazuje nevyhnutnosť prevýchovy páchatel'a, aby sa mohlo od neho očakávať že svojim správaním preukázal polepšenie a že povedie v budúcnosti riadny život. Súd považuje za potrebné pôsobiť na odsúdeného celou dĺžkou výkonu trestu odňatia slobody tak, ako mu bol súdom uložený. Skutočnosť, že si odsúdený počas výkonu trestu vytváral podmienky na získavanie disciplinárnych odmien a správal sa na požadovanej úrovni nie je sama o sebe dôvodom na podmiennečné prepustenie, nakoľko sa odsúdený nachádza vo vynútenom prostredí, v ktorom je obmedzená jeho osobná sloboda a na podmienky ktorého sa počas celého výkonu trestu adaptoval. Poukazuje aj na skutočnosť uvedenú v hodnotení riaditeľa ústavu a vyplývajúcu zo záznamov, že odsúdený počas celého výkonu trestu vkladal do komunikácie na dosiahnutie svojich požiadaviek prvky manipulácie, citového vydierania a odolávanie sa na konzula rumunskej ambasády a takisto, že k čiastočnej zmene postoja k spáchanému skutku došlo až v poslednom období blížiacieho sa podmiennečného prepustenia, hoci prevažnú časť výkonu trestu odsúdený svoj skutok popieral. Zmena správania odsúdeného, ktorú možno hodnotiť z dôvodu blížiacieho sa termínu podmiennečného prepustenia ako účelovú a nepriaznivá resocializačná prognóza neposkytujú súdu dostatočnú záruku, že odsúdený povedie po podmiennečnom prepustení riadny život.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého uznesenia, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, a ktoré sú citované v tomto uznesení v odseku 8., považuje sťažnostný súd za relevantné, ktoré sú rozhodujúce pre vyvodenie záveru o tom, či čiastočný výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel do tej miery, aby bolo možné rozhodnúť o tom, že odsúdený nebude vo výkone tohto trestu odňatia slobody naďalej pokračovať. Nakoľko rozhodnutia prvostupňového i sťažnostného súdu tvoria v dvojinstančnom v konaní jednotu, nie je potrebné na tomto mieste opakovať vecne správnu a obsahovo vyčerpávajúcu argumentáciu prvostupňového súdu.

11. Sťažnostný súd sa ďalej venoval sťažnostným námietkam odsúdeného.

12. Odsúdený poukazuje na to, že trest, ktorý vykonáva plní svoju výchovnú funkciu, jeho správanie je disciplinované, boli mu uložené disciplinárne odmeny a bol pracovne zaradený. V tomto ohľade sa však sťažnostný súd stotožňuje s argumentáciou prvostupňového súdu a túto dopĺňa tak, že skutočnosť, že sa odsúdený vo výkone trestu v súčasnosti dobre správa, automaticky neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život.

13. Záver hodnotiacej správy odsúdeného síce vyznieva pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Skutočnosť, že odsúdený v sťažnosti prejavil záujem študovať, získať pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvalifikačnom kurze nie sú pre posúdenie splnenia podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody opodstatnené, keďže doposiaľ nič z uvedeného nezrealizoval. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody, čo ale nemožno považovať za prejav jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

14. Odsúdený v sťažnosti ďalej namieta, že splnil materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom poukázal na potvrdenie o zabezpečenom bývaní a práce po výkone trestu odňatia slobody, avšak podľa názoru sťažnostného súdu tieto skutočnosti nemajú pre daný prípad relevanciu, pretože dôvody, pre ktoré nebolo vyhovené žiadosti odsúdeného viaznu v jeho osobnosti a nie vo vonkajších podmienkach, ktoré si on sám alebo ktorému mu rodina vytvorila. Inak povedané, závažná trestná činnosť, za ktorú odsúdený aktuálne vykonáva trest nesúvisela s nedostatkom príjmu, rodinného zázemia alebo bývania, ale vychádzala z osobnosti odsúdeného a jeho závislosti na omamných látkach.

15. Aj napriek tomu, že odsúdený v sťažnosti prejavuje ľútosť nad spáchaným skutkom, toto aj sťažnostný súd hodnotí ako účelové správanie sa odsúdeného, keďže prevažnú časť výkonu trestu popieral spáchanie trestnej činnosti a k čiastočnej zmene postoja odsúdeného došlo až pred časom, s blížiacou sa možnosťou podmiennečného prepustenia. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje

na manipulatívne správanie odsúdeného v písomnej komunikácii s prvkami citového vydierania na dosiahnutie svojich požiadaviek, z čoho možno vyvodíť, že aj prejavenie ľútosti v čase možnosti podmieneného prepustenia bolo iba formálne a za účelom dosiahnutia podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

16. V tomto smere sťažnostný súd poukazuje aj na trestnú minulosť odsúdeného, resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je nepriaznivá, iba čiastočné plnenie cieľov programu zaobchádzania, na jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti ako aj na charakter a závažnosť spáchaného skutku (§ 66 ods. 2 Trestného zákona). Všetky tieto skutočnosti neumožňujú súdu dospieť k záveru o splnení materiálnych podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako uviedol prvostupňový súd v napadnutom uznesení.

17. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného, jeho doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

18. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.